

רב"ט פודולר אהרון

173070

בן שושנה ויצחק

נולד ב- כ"ז טבת תרפ"ג 15.1.1923

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- 20.5.1948

בקרב בדגניה

בעת שירותו הצבאי.

מודולר אהרון.

בן שושנה ויצחק, נולד ביום כ"ז בטבת תרפ"ג (15.1.1923) בטבריה ובילדותו עבר עם הוריו לבלפוריה, שם למד בבית-הספר המקומי וסיים את בית-הספר המחוזי בכפר ילדים הסמוך. המאבק הקשה של איכרי בלפוריה לקיום משקיהם בחוסר מים ותלאות אחרות, לא החליש את משיכתו לחקלאות, ובין האיכרים העייפים מעמל שנים רבות קם הוא, צעיר מלא אמונה בעתיד, לבנות את משקו ועתידו דווקא בכפר זה. אביו הנגר הקים לו את בניני המשק והוא רכש פרות ופרדות וניגש בשקידה ובמסירות אל המלאכה, להוכיח לקרוב ולרחוק כי גם בבלפוריה זו אפשר להוציא לחם מן הארץ. אהרון עבד וחי בתום ובפשטות, מוכן לעזור לזולת, שומע תלונות מרי-נפש ומשתדל להרגיע ולעודד, מביע את דעתו בכנות ומקבל את דעת הזולת בהבנה. זמן רב היה קשור לשירותי הביטחון של המקום והסביבה.

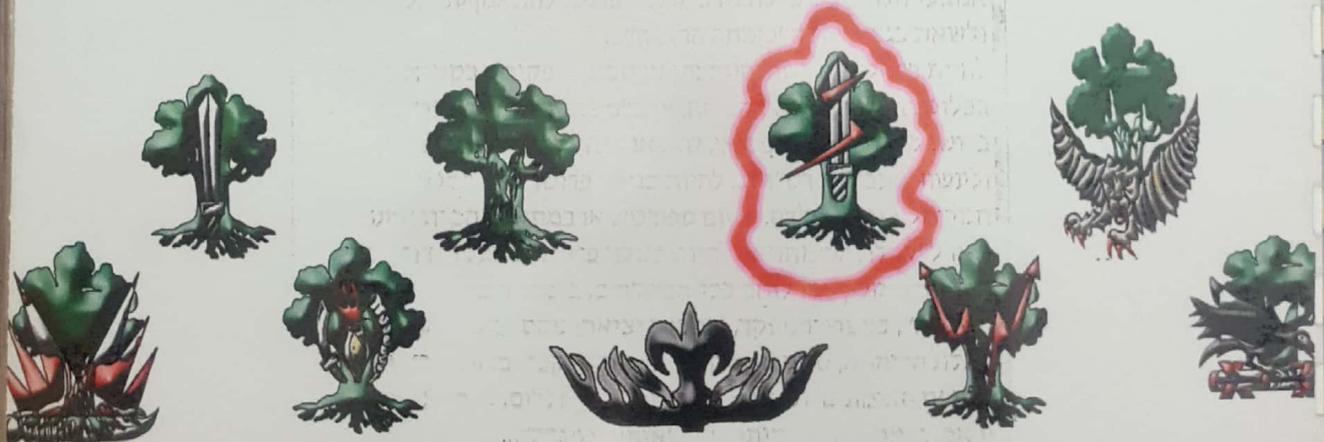
בפרוץ מלחמת-העצמאות, שוחרר אהרון משירות מלא מטעמים משקיים, אך כשהאויב הסורי פלש אל עמק-הירדן ואיים על יישובי האזור, לא יכול עוד לעבוד בשלווה במשקו ובכפר ולהניח לאחרים להגן עליו בדמם. הוא יצא למערכה ותוך כדי הדיפת האויב משערי דגניה נפל ביום י"א באייר תש"ח (20.5.1948). נקבר בטבריה.

ביום ט"ו בסיוון תש"י (31.5.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בעפולה.

באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רכבות יוצאי החטיבה, הזכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה כל תקופת שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, כימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים", אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוזה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, כפלוגה, כגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוננות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם זיכרונות אתה"קטב" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים מריצת לילה ממסע, ממטווח, מעשרות אימונים, אימון "יבש" ו"רטוב", אימון פרט ואימון חטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה. כיעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר. אימון כנגב, בגליל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים, או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותכים"... עם נשק אישי: "עוזי", "סטן", "צ'כי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה". להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב", בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום " כמו חייל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה" במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים.

להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתי של "אימון ושגרה".

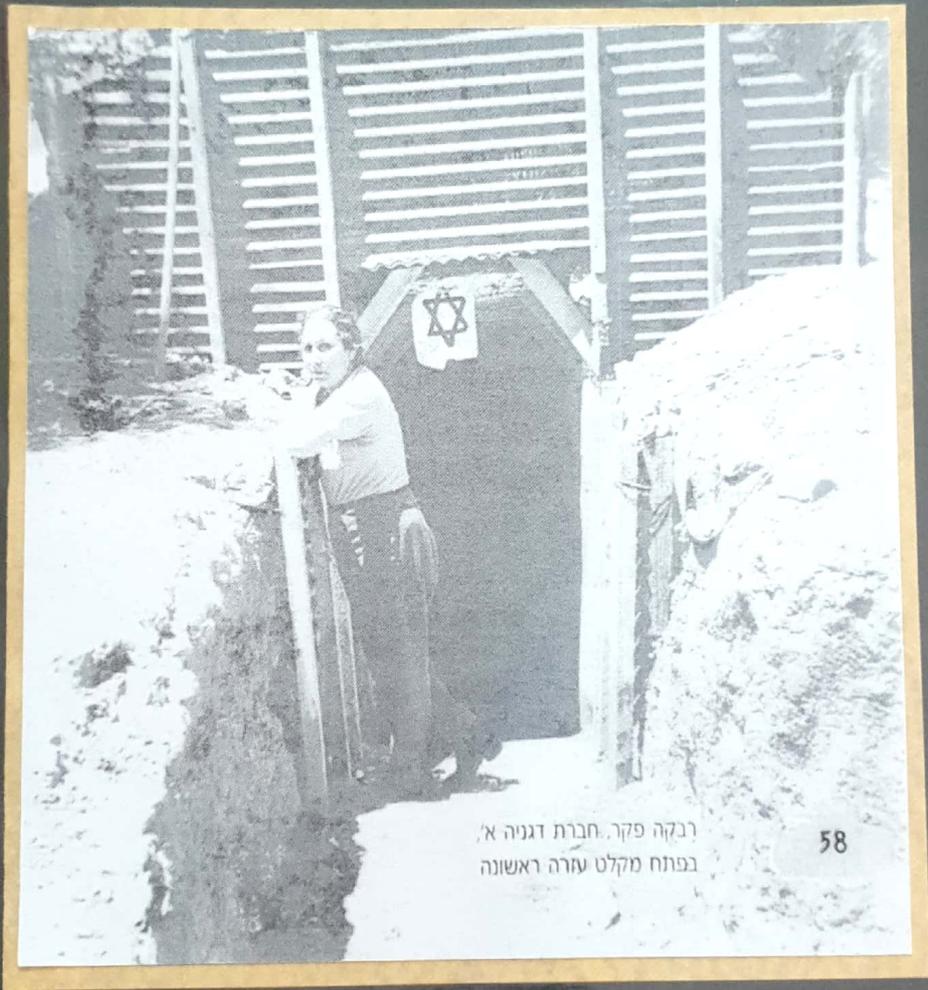

אזור הלחימה דגניה

אחד מבתי דגניה שהופצץ בלילי מטוסים סוריים

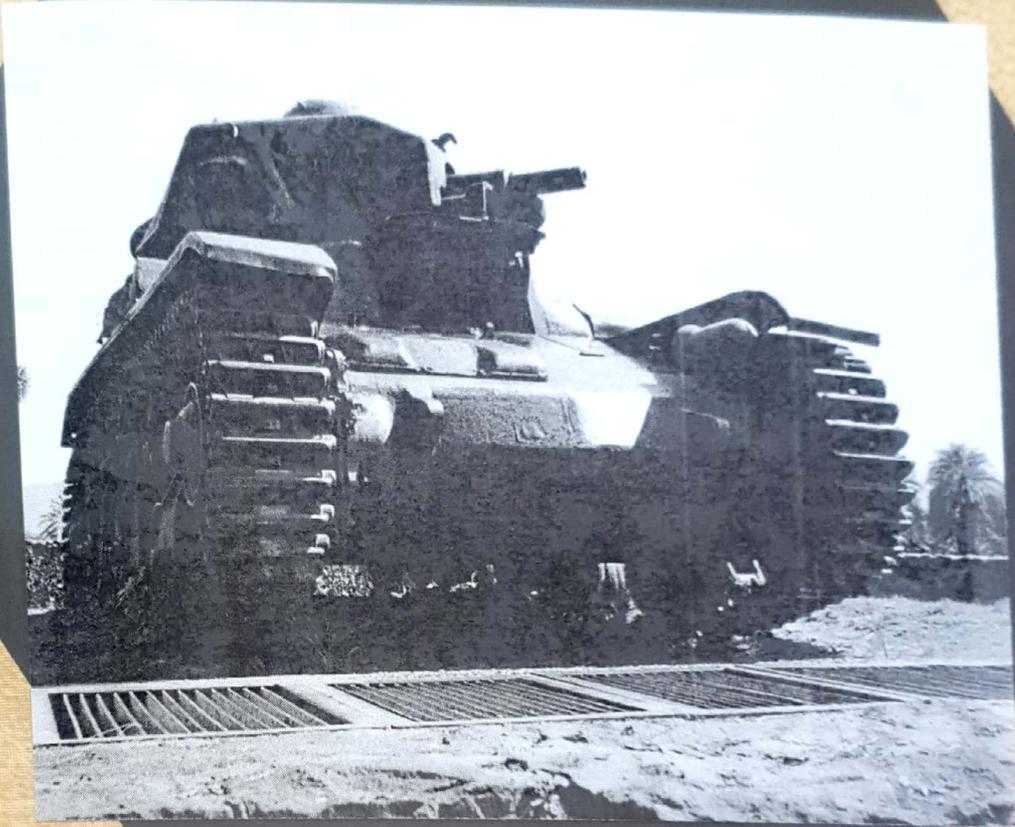

אזור פינוי הנפגעים

רבקה פקר, חברת דגניה א',
בפתח מקלט עזרה ראשונה

**הטנק -
הקרוב בשערי דגניה**

קוים לדמותו

השם מודולר אהרן
נולד (ה) כ"ז בטבת תרפ"ג
נפטר (ה) ג' - 20.5.1948 בהגנה על רגליה

תולדות חייו ופעולותיו:

בן יצחק ושושנה. נולד כ"ז בטבת תרפ"ג בטבריה ובילדותו עבר עם הוריו לבלפוריה. למד בבית-הספר המקומי וגמר את בית-הספר המחוזי בכפר-ילדים הסמוך. המאבק הקשה של איכרי בלפוריה לקיום משקיהם בחוסר מים ותלאות אחרות, לא החליש את משיכתו לחקלאות, ובין האיכרים העייפים מעמל שנים רבות קם הוא, צעיר מלא אמונה בעתיד, לבנות את משקו ועתידו דוקא בכפר זה. אביו הנגר הקים לו את בניני המשק והוא רכש פרות ופרדות וניגש בשקידה ובמסירות אל המלאכה, להוכיח לקרוב ולרחוק כי גם בבלפוריה זו אפשר להוציא להם סך הארץ. עבד וחי בחום ובפסטוה, מוכן לעזור לזולה, שומע תלונות מרי-נפש ומשדל להרגיע ולעודד, מביע את דעתו בכנות ומקבל את דעה הזולה בהכונה. זתיק בשירותי-המבחון של המסום והסביבה. מפעמים משקיים שוחרר בחורף תש"ח משירות מלא, אך כשהאויב הסורי התרפק על שערי עסק הירדן ואיים להצור בגיימוחיו את הגליל ועמק יזרעאל לא יכול עוד לעבוד בשלוה במשקו ובכפר ושאחרים יגנו עליו בדמס. יצא למערכה ותוך כדי הדיפת האויב משערי דגניה נפל ביום 20.5.1948. היה קבור בטבריה. ב- 31.5.1950 הועבר לעפולה.

בן 25 היה במותו.

אהרון התגייס לנוטרי עמק יזרעאל גדוד 9 ולח"ש (חילות השדה) מפעם לפעם היו קוראים לו לאימונים ופעילות ביטחונית באזור. ארץ ישראל תפסה מקום חשוב ומרכזי בליבו ובחייו, היה פעיל במועצת המשמרת הצעירה של מפא"י, לימים מפלגת העבודה.

This is to certify that
Aharon Podoler
has been duly attested as a special police officer under the provisions of the Police Ordinance.

[Signature] Signature.
Special Appointment.
Member of Police District.

Date *26.8.46* Signature *[Signature]*

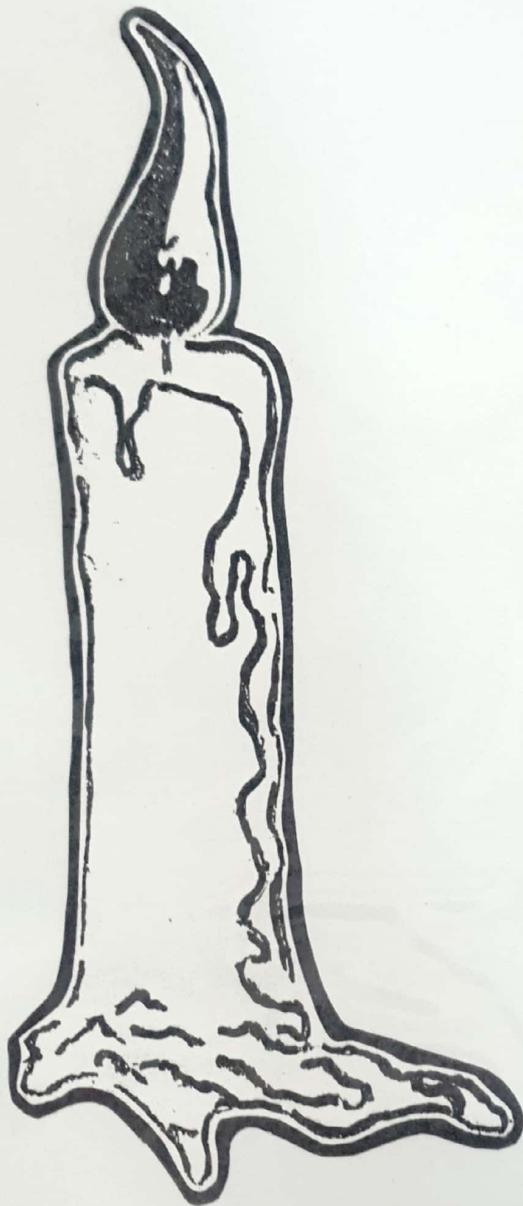
אהרן סנדולר

זוכר אני אהרן משנותיו האחרונות בבית הספר המחוזי בכפר-ילדים, עת כל גער בגילו חושב חזונה איך ומשיך את חייו: אם ילמד מסך צרף או יצא לעבודה מיד עם סיומו את לימודיו בבית הספר.

זכרתי פעם עשה חסדתי בכיתתנו מעין משאל: מה תרשב כל אחוז מאנחנו לשעות בודדות ובאיזה מקצועות יבחר.

מאהרן לא קיבנו לשמוע אלא זאת. שיחיה צעל-המקצוע כאביו הנגר או כסבו החפת. ומח מהפלאנו כלונו כששמענו ממנו, כי רצונו להיות מקלא. הוא היה תמורד ויחיד בכיתה. ואת חפר צו ורצונו זה הגשים. אהרן הקים ששק בחצר אבלי. הוא בנה רפת, רכש בהפחת ובמשך זמן לא-ארוך הפך להיות מקלא במרשב. בכל דבר ראח מעשה-יצירה.

במשך שנות לימודינו ולאחריו ידענו: אם צריך איזו עזרה שהיא קביעת הלחן למרפדון, סיר עזר קליים להצגה — הרי אהרן יעשה זאת. הוא עזרה את הכל, ולעתים — מפין. אהרן כיר משהו קדי גיאוגרפיות יפות מאוד מעתונים, מבושלים ממים, סידר הלנות למרפדון מארגוי-סחורות

שנלקחו בצרכניה, היה מסדר קליים להצגות משקרייטה וממטות-אקליפטוסים. הכל ידע לעי שות בטוב טעם ובצורה נאה. כי היו לו ידיים מבורכות.

אהרן היה גם ספורטאי מושלם. הוא היה אתלט טוב. היה שוער בקבוצת הכדורגל של המפעל-בלפוריה. גם ראש קבוצה זו, ותחת ידו עשתה הקבוצה חיל אך ורק הודות להתמסר רותו ומרצו הרב. גם כאן פעל מתוך יסודיות ויושר. במשחקי ליגה צריך כל שחקן תעודה. חוכר אני כמה היה מתנגד לחוקי תעודות גם מתוך ידיעה ברורה כי דבר זה יקבע את גודל ההתחרות.

הוא ידע את תפקידו בכל זמן ובכל עת ומילאו בנאמנות. כשיצא לחיית לא מקפץ גם אז. אלא הלך מתוך ידיעה, כי מולדת אינה ניתנת במתנה. אכן, אהרן חסר לכלונו — להוריה, לאחותו, לאחיו, ולחבריו.

יהי זכרו ברוך. חבר

מכתב שרשם המנוח ומתאר את
 דמותו האיתנה המעשית והמדגישה
 את ראיתו החיובית שמחת החיים
 והיצירתיות שבהקמת מדינתנו הצעירה

רשמים ממלכות המשמרת הצעירה
 נוסע למלכות המשמרת חשבתו בלב' הנה קמולת שנה
 זו יבואו ויטווחו על החשבתו ~~הישיבה~~ ^{הישיבה} המשמרת
 בוסק חזו שנת קיומה, אולם מה הפתירה ~~אלת~~ ^{אלת} צויה
 טעמתי לידית אורלוצובה" לקבל שם כהנים משמרת ~~המשמרת~~
 וספיקותו קית ללו הי' תהאיה שנת כל אולם התכונם שהיה
 צה"כ לפיות אורשטק לפני המולדת. בטדה שאלו היות
 צה"כ המולדת לפיתו, אכלו, לצדדנו רוב הצה"כ אחרו לקבל
 המולדת נפתחה באיחור על שדה בטיות תחנה"ל ~~המשמרת~~
 האולם חזו רוב ^{קו} ~~המשמרת~~ עדתו ~~המשמרת~~
 וכלים ~~המשמרת~~ המשמרת. כקם בפיתוח נילום גילוי שבא
 אדילות מצב הצה"כ. גזם טני הישטט קיאלו שאולם מפלטה
 שאנו באים להשלימה אדוישם לנדשה בתק תולדתנו הצדית
 לאחר סקירתו על חבר בוד כחולץ והרצאתו על מחבר נאירקסני
 ספיו מילות לחטות וזו עקב האולם ונתם רשות הביבאר
 אחל פקליציה. מילותו רשע שהחיל עלו ולקיים הסתרה
 צממה, האולם והלכדוג התכדלו לשגד צבתי ~~המשמרת~~
 שקדדיו הייתה התבירה לעלית את טירות החיל הקוקם
 האפשרי. לא נזים היה לעמולדו בבתי אלן אם כי התבירה
 היות מפנת כלפי כל אקרו המשמרת בכל אלון קול
 שהצטיהו כי התבירה חלה קברט על חרבי המשמרת שקצו
 שחוק לו קול אמם ח"ב ציוס. ~~המשמרת~~ המשמרת על הקטיב של

פודולר אהרון ז"ל

מספר האח משה : (53 שנים לפלו).

"פער הגילים בינינו היה 10 שנים ואני הצעיר מאחי הערצתי ואהבתי עד מאד.
אהרון נולד בטבריה ובילדותו עבר עם הוריו לבלפוריה. למד בבית הספר המקומי וגמר את בית
הספר המחוזי בכפר הילדים הסמוך.

אבא היה נגר ועבד בעפולה. אהרון ביקש לקבל ולעבד
אדמות בבלפוריה, אך מסיבות שונות הדבר לא
התאפשר. אהרון רצה להיות ככל החקלאים במושב
ולא ויתר. אבא לוח כספים מהמשפחה וקנה מפעם
לפעם חלקה ועוד חלקה, ללא עזרה משום גורם
חיצוני : מושבי או מדיני וכך הגיע למכסת שטחים
כשאר החקלאים. שטחי האדמה נמצאים בתחום
המושב, בסמוך למסילת הרכבת חיפה- דמשק
ובסמוך לשמורת הטבע ממול למושב.

אהרון היה תלמיד טוב, ספורטאי מצטיין, שחקן בנבחרת הכדורגל בבלפוריה בתפקיד שוער
בתקופה בה הקבוצה הגיעה לליגה א'. הוא היה האחראי לארגון המגרש, השחקנים וכו'.

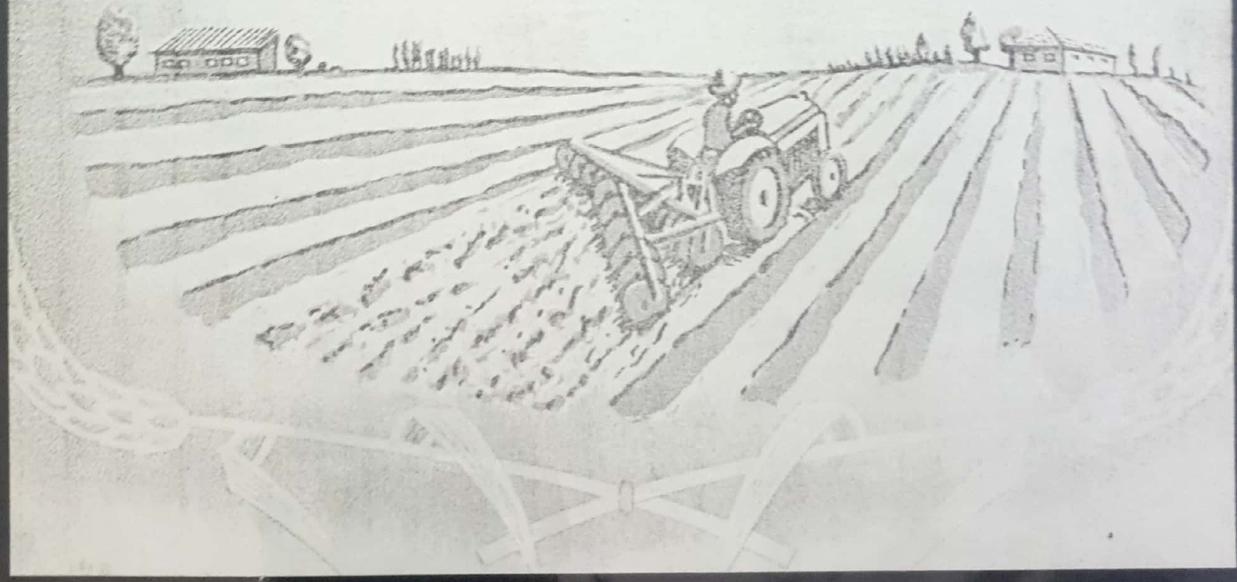
השגיו

תעודת זכרון למענק לחינוך חקלאי

על שם פודולר אהרן

התעודה
על החסות
התמנה

אייר תשכ"ז
ניהן ביום

תעודת הצטיינות בספורט

נחנת בזה לתלמיד אהרון ס/צור

מבית ספר ילדים

בעד קנינת ליבה

מקום שני 137

בכנוס הספורט בשנת 1958 בא"ש צפונה

שנערך ב צפונה ביום י"ז סיון שנת ה'תש"ח

ספקח על כנוסי הספורט:

י. ישראלי
מנהל מחלקת החנוך

[Handwritten signature]

דפוס מרכזי ירושלים